

[Estrup]

folketingset bør pålægge arbejdsministeren at fremskaffe de nødvendige oplysninger og på den baggrund udarbejde en handlingsplan. Handlingsplanen bør efter vores opfattelse også rumme punkter vedrørende kortlægning af asbestforekomster og fremgangsmåden ved fjernelse af farlige asbestforekomster, dvs. pkt. 6 og 7 i det socialdemokratiske forslag. Vi er derimod noget i tvivl om, hvorvidt selve kortlægningen bør ske som en centralt tilrettelagt foranstaltning. Meget kunne tale for, at dette arbejde bør lægges lokalt ud.

Det afgørende er imidlertid, at man igenem en sådan kortlægning fjerner myter om asbestforekomster og sikrer sig imod panikreaktioner, som vil kunne få helt uoverskuelige følger, og derfor kan jeg på det radikale venstres vegne give tilsagn om en positiv holdning til den hovedramme, der er lagt i det socialdemokratiske forslag, og jeg mener, at folketingset bør lægge dette forslag til grund, fordi det er mere omfattende end VS' forslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Som nogle ordførere tidligere har været inde på, har vi i den senere tid været vidne til et sandt asbesttyranni, og det er egentlig en skam, for det tager måske noget fra de forslag, vi her behandler, som jo er noget, der virkelig er problemer i. Man kan måske diskutere, hvem der er skyld i det. Jeg mener i hvert fald, at f.eks. TV er det. Når man viser nogle udsendelser på den måde, man gjorde det, uden at få sagkyndig bistand med fra starten, må man give forældre og skolefolk og børnehavefolk den fornemmelse, at der er noget alvorligt på færde, og så skyn-der de sig at rive det hele ned. Nogle steder medførte dette endnu større skader, end hvis man havde taget det roligt.

Med de forslag, vi behandler i dag, er vi inde på de områder, hvor den største fare er, nemlig dér, hvor produktionen finder sted. Selvfølgelig er der også en vis fare andre steder, men dér burde man have taget det roligt. Jeg tror, man har spildt en masse penge – millioner af kroner ude over landet – som kunne være brugt meget bedre, hvis man havde givet sig tid til at overveje, hvad der ville være bedst at gøre.

Man kan ikke bortforklare, at asbest er farligt, og jeg tror, at regeringen og oppositi-

onen er helt enige i, at der må gøres noget. Jeg synes også, at arbejdsministerens tale helt klart viser, at man er indstillet på, at der hurtigt skal ske noget. Man kan f.eks. overveje, om alle de dispensationer, der er givet i tidens løb, er nødvendige, og om man allerede i hr. Svend Aukens tid skulle have presset meget mere på for hurtigere at finde andet materiale i stedet for, men jeg synes bare ikke, at folketingset kan afgøre, hvor og hvornår man kan bruge asbest. Jeg er i hvert fald ikke sagkyndig; jeg tør ikke tage ansvaret for at sige, at bilerne kan køre, bare de får den eller den slags bremses. Der må sagkyndige til, og arbejdsmarkedets parter må forhandle sig frem til den hurtigst mulige løsning. Jeg må give SFs ordfører ret i – og det gælder på mange andre områder, hvor der bruges materialer, som kan forårsage alvorlige sygdomme – at det er langt dyrere for samfundet, at man ikke sætter ind, men i stedet for bruger masser af penge til at helbrede bagefter. Derfor må vi have en fælles interesse i at løse disse problemer.

Jeg er ikke selv medlem af udvalget, men jeg kan på kristeligt folkepartis vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling, hvor vi forhåbentlig kan finde frem til et fælles resultat, der så hurtigt som muligt afskaffer asbest.

Dohrmann (FP):

Jeg tror, at alle partier og enkelte folketingsmedlemmer har nøjagtig de samme interesser vedrørende farlige produkter og også ønsker at finde erstatningsprodukter for dem, således at intet parti kan stå her og fremhæve sig selv og sige, at de er mere sundhedselskende, eller hvad man nu kalder det, end andre. Jeg siger det, fordi jeg er helt enig i den betragtning, at der er visse politiske partier, der bevidst har ført en hysterisk skræmmekampagne vedrørende asbest, således at hele diskussionen er endt i den rene fanatisme. Der findes jo næsten ikke et barn over 7 år i skolen i dag, som ikke taler om, hvor farligt det er at gå i skole, hvis der findes lofter med asbest. Der er ingen tvivl om, at arbejdet på fabrikker og lignende steder, hvor man bliver udsat for støv og skidt, er farligt. Det er der også gjort en masse for at ændre, som vi ved, men det er altid kedeligt, når en sådan diskussion ender med at blive